

7) I den under nr. 20 foreslåede affattelse af § 284, stk. 1, nr. 5, udgår ordene: „eller rejsegodset“.

8) Efter nr. 20 indsættes som nyt nr.: „21. § 318, stk. 3-5, udgår og erstattes af: „Stk. 3. Har en skibsfører, der udfører arbejde om bord i et skib, nydt spiritus eller andre rusmidler i et sådant omfang, at han er ude af stand til at udføre sin tjeneste på fuldt betryggende måde, straffes han med bøde eller hæfte.

Stk. 4. Under skærpende omstændigheder kan tillige ved dommen retten til at føre skib frakendes for et bestemt tidsrum indtil 5 år eller for bestandig. Handelsministeren kan, når 5 år er forløbet efter endelig dom, tilbagegive den frakendte ret.

Stk. 5. Delvis frakendelse kan dog ikke finde sted ved overtrædelse efter stk. 3.

Stk. 6. Skønner politiet ved overtrædelser efter stk. 3, at betingelserne for at frakende en person retten til at føre skib foreligger, kan det midlertidigt fratage ham denne ret, dog at vedkommende dommer, inden spørgsmålet afgøres ved dommen, kan ophæve den af politiet truffene bestemmelse. Afsiges der frifindende dom i 1. instans og dommen påankes af anklagemyndigheden, kan denne, hvor forholdene særlig taler for at opretholde fratagelsen af retten til at føre skib under anken, indbringe spørgsmålet for apellinstansen, der træffer afgørelsen ved kendelse.““

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget tilsigter at bringe ordlyden af denne paragraf i overensstemmelse med ordlyden i § 118, stk. 3, således at der ved retssager i udlandet ikke opstår usikkerhed om, at ansvarsgrundlaget efter dansk ret er „due diligence“.

Til nr. 2.

Der henvises til det i betænkningens tekst anførte.

Til nr. 3.

Der er ikke ved den foreslåede ændring tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til

lovforslaget, men alene at bringe formuleringen i nøjere overensstemmelse med den formulering, man ønsker at benytte i de øvrige nordiske lande.

Til nr. 4.

Begrundelsen for dette ændringsforslag er, at man i det den 6. februar 1973 fremsatte forslag til sømandslov i § 62 har ændret den tidligere benyttede terminologi „magtmidler“ til: „foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde ordenen om bord“.

Til nr. 5.

Der er alene tale om en redaktionel ændring, der bringer formuleringen i nøjere overensstemmelse med den formulering, man ønsker at benytte i de øvrige nordiske lande.

Til nr. 6.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger til § 201, stk. 2, er dette en ny bestemmelse svarende til lovforslagets § 168, stk. 3. Ved udarbejdelsen af denne bestemmelse i § 201, stk. 2, er der imidlertid sket en fejl, idet der ikke i lovforslaget er foretaget de ændringer i bestemmelsens formulering, som var nødvendiggjort af dens placering i kapitlet om befording af passageren og rejsegods. Der er således ikke tale om nogen realitetsændring.

Til nr. 7.

Bestemmelsen i § 284, stk. 1, nr. 5, vedrører forældelse af fordring på erstatning for tab eller skade, der opstår som følge af forsinkelse i forbindelse med befording af passageren. Da forsinkelse af passagerens rejsegods er omfattet af bestemmelsen i § 284, stk. 1, nr. 4, er ordene „eller rejsegodset“ i nr. 5 overflødige og bør derfor udgå.

Til nr. 8.

Dette ændringsforslag er foranlediget af, at man i det den 6. februar 1973 fremsatte forslag til sømandslov i § 68, stk. 2, og § 71 har tilsvarende bestemmelser, hvorved man kriminaliserer det forhold, at en sømand,